

2. Лист Міністерства освіти і науки України від 02.04.2022 №1/3845-22 «Про рекомендації для працівників закладів дошкільної освіти на період дії воєнного стану в Україні».
3. Лист Міністерства освіти і науки України від 11.10.2017 № 1/9-546 «Методичні рекомендації щодо організації взаємодії закладів дошкільної освіти з батьками вихованців».
4. Лист Міністерства освіти і науки України від 30.07.2020 № 1/9-411 «Щодо організації діяльності закладів дошкільної освіти у 2020/2021 навчальному році» [Електронний ресурс], (режим доступу: <https://mkkdo.jimdofree.com/>).
5. Нерянова С., Швачова О. Досягнення та перспективи розвитку дошкільної освіти. *Дошкільне виховання*. 2021. № 1. С. 3- 6.
6. Гура С. Секрети дистанційної підтримки родинного виховання. *Вихователь-методист дошкільного закладу*. 2022. № 11. С. 32-36.

ШКОЛА МЕТОДИСТА

I. КОПЕНЕВА

СУЧАСНИЙ УЧИТЕЛЬ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ

Суспільству потрібен учитель-професіонал з високою науково-теоретичною, методичною, психолого-педагогічною, теоретичною, практичною підготовкою, здатний до безперервного навчання, творчості і постійного самовдосконалення [1]. Професійне становлення особистості педагога – довготривалий процес. Зміни, що відбуваються в країні, в суспільстві, докорінно торкнулися не тільки методів, технологій, підходів до вивчення трудового навчання у закладі загальної середньої освіти, а й вимог до самого вчителя. Раніше завданням учителя було – передати учням певну суму знань, перевірити ступінь їхнього засвоєння, оцінити успішність і якість знань, то сьогодні перед учителем стоять нові завдання:

- створити умови для розвитку творчих здібностей учнів;
- розвивати ініціативність, винахідливість, вдумливе ставлення учня до практичної роботи;
- навчати учнів самостійно приймати рішення і відповідати за них;
- сприяти самореалізації учнів;
- розвивати в учнів прагнення вирішувати проблеми нестандартними засобами.

Таким чином, змінюється роль педагога – з джерела знань та контролера він перетворюється на організатора освітньої діяльності, консультанта, а ключовим критерієм розгляду особистості вчителя трудового навчання стає компетентність.

Професійна компетентність учителя трудового навчання – вільне володіння знаряддями праці

(виробництва) теоретична та практична готовність учителя до освітньої діяльності; стійке та глибоке усвідомлення власної соціальної значущості, відповідальності за результати педагогічної діяльності; сукупність принципів, норм і правил, які регулюють поведінку та відносини в процесі освітньої діяльності; учитель має чітку власну позицію, уміє науково та зрозуміло її обґрунтувати, відстояти та прогнозувати результати досягнень у професійній діяльності [2].

Методична творчість учителя – діяльність, яка спрямована на постановку педагогічних задач, удосконалення змісту, структури системи трудового навчання й вироблення нестандартних, оригінальних шляхів та засобів їх розв'язання з метою залучення учнів до продуктивної праці.

Методична творчість учителя ґрунтується на педагогічних ідеях:

- спрямованість освітнього процесу на всебічний, гармонійний особистісний розвиток його учасників – учителя та учнів;
- формування в учнів техніко-технологічних знань і навиків користування інструментами та вміння застосовувати на практиці;
- включення суб'єктів навчання в творчу проєктну діяльність, що забезпечує формування життєвої компетентності;
- реалізація комплексного підходу до навчання – цілепокладання;
- формулювання та розвиток проєктно-технологічної компетентності для реалізації

творчого потенціалу учнів і їхньої соціалізації в суспільстві;

- упровадження принципів особистісно зорієнтованого навчання.

Основні напрями методичної творчості вчителя трудового навчання (за матеріалами Т.І. Ковбаси):

- методичний аналіз навчального матеріалу;
- створення системи уроків відповідно календарно-тематичного планування;
- моделювання та конструювання форм подання навчальної інформації на уроці;
- конструювання діяльності учнів з формування технічних й технологічних понять та практичних умінь;
- розробка видів й форм контролю трудових знань, умінь і навиків;
- оцінювання результатів навчання учнів;
- рефлексія педагогічної діяльності.

Самоаналіз професійної діяльності вчителя трудового навчання (за матеріалами О.М. Коберника):

- Характеристика освітніх можливостей учнівського колективу за результатами педагогічного аналізу. Які особливості учнів були враховані під час планування уроку?
- Урок у системі уроків (теми, модуля). Які опорні знання, уміння та навички формували учні?
- Завдання уроку. Як завдання враховували в процесі реалізації триєдиної мети?

- Рациональне використання часу на уроці. Чи є раціональною структура уроку для вирішення головних завдань досягнення мети?

- Яке поєднання методів навчання обрано вчителем для вивчення нового матеріалу, проведення практичної роботи?

- Зворотний зв'язок учень ↔ учитель.

- Ефективність організації самостійної роботи. Чи використовували диференційний підхід у навчанні?

- Оцінювання об'єктів і процесу проектно-технологічної діяльності учнів. Як організовано контроль і самоконтроль якості знань?

- Пізнавальна та трудова активність учнів. Чи зацікавив урок?

- Проблемно-пошукові ситуації для якісного засвоєння нового матеріалу. Як створювали емоційний настрій учнів?

- Які елементи, етапи, форми, методи були найбільш вдалим на уроці? Що з прогнозованого не вдалося, чому?

- Яка потрібна допомога з боку колег, адміністрації, методиста?

Важливою умовою професійного становлення вчителя є розвиток професійної компетентності, набуття педагогічної майстерності, оволодіння формами, методами і засобами педагогічної діяльності, які сприяють успішній творчій праці.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Закон України «Про повну загальну середню освіту» (м. Київ, 16 січня 2020 року № 463-IX). URL: <https://cutt.ly/whlR5vN>
2. Концепція реалізації державної політики у сфері реформування загальної середньої освіти «Нова українська школа» на період до 2029 року (ухвалено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 14 грудня 2016 року № 988-р). URL: <https://ru.osvita.ua/legislation/>